

EMILIA TOKARZ

WYDZIAŁ TEOLOGICZNY UNIWERSYTETU MIKOŁAJA KOPERNIKA W TORUNIU

TOKARZ@INT.PL

ORCID: 0000-0002-0572-5727

„OD LABORATORIUM WIARY DO RABANU W KOŚCIELE”.
SPRAWOZDANIE Z KONFERENCJI AKADEMICKIEJ,
TORUŃ, 21 LISTOPADA 2018 ROKU

DOI: <http://dx.doi.org/10.12775/TiCz.2019.008>

Osoby młode stanowią istotną część społeczności Kościoła i świata. Przekonywał nas o tym niejednokrotnie św. Jan Paweł II:

Skoro człowiek jest podstawową i zarazem codzienną drogą Kościoła, zatem pozostaje sprawą zrozumiałą, iż Kościół przywiązuje szczególną wagę do okresu młodości jako kluczowego etapu życia każdego człowieka. Wy, młodzi, jesteście właśnie tą młodością: młodością narodów i społeczeństwa, młodością każdej rodziny i całej ludzkości – również młodością Kościoła. [...] W Was jest nadzieja, ponieważ wy należycie do przyszłości, a zarazem przyszłość do Was należy” (*List apostolski Ojca Świętego Jana Pawła II do młodych całego świata z okazji Międzynarodowego Roku Młodzieży 1985*).

Najpierw trzeba zwrócić uwagę na temat przeprowadzonej konferencji. Otóż w Roku Jubileuszowym podczas przemówienia do dwumilionowej rzeszy młodzieży zgromadzonej na błoniach rzymskiego Tor Vergata św. Jan Paweł II mówił o spotkaniu się Boga i człowieka. To niezwykle spotkanie Osoby Bożej z każdą osobą ludzką Jan Paweł II na-

zwał „laboratorium wiary” (*Przemówienie wygłoszone przez Jana Pawła II podczas czuwania modlitewnego w Tor Vergata 19.08.2000*). Natomiast papież Franciszek podczas Światowych Dni Młodzieży, które w 2013 roku odbywały się w Rio de Janeiro, skierował do młodzieży słowa, które do dzisiaj zaskakują i stanowią inspirację do ewangelicznego zapału: „[...] mam nadzieję, że będzie raban. Będzie raban tutaj, w Rio, będzie raban. Chciałbym jednak, by was było słycać w diecezjach, chcę, aby się wychodziło na zewnątrz [...]” (*Przemówienie Franciszka podczas spotkania z młodzieżą argentyńską w katedrze w Rio de Janeiro 25.07.2013*).

Połączenie „laboratorium wiary” i „rabanu” stanowiło niezwykłą przestrzeń do spotkania młodzieży na Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu w ramach konferencji akademickiej dla młodzieży szkół średnich oraz studentów, jaka została zorganizowana przez Katedrę Teologii Moralnej i Duchowości WT UMK oraz Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej Toruńskiej. Przesłaniem zapraszającym młodych były słowa papieża Franciszka: „Kościół chce słycać głosów, wrażliwości, wiary, wątpliwości i krytyki młodych ludzi. Musimy słycać młodych ludzi” (Rzym, 4.10.2017). Celem tej konferencji było wskazanie na obecność daru wiary wśród młodych Kościoła oraz stworzenie im przestrzeni duchowo-moralnej do dyskusji oraz refleksji nad powołaniem chrześcijańskim. Spotkanie stanowiło również zachętę do refleksji posynodalnej, by młodzi ludzie zechcieli żyć Ewangelią radości. Patronat nad konferencją objęli: Ordynariusz Diecezji Toruńskiej ks. bp dr hab. Wiesław Śmigiel, przewodniczący Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego Ryszard Bober, Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Toruńskiej oraz Tygodnik Katolicki „Niedziela”. Konferencja została wsparta środkami finansowymi przez Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

W dniu 21 listopada w auli Wydziału Teologicznego UMK zgromadziło się ponad 300 młodych ludzi. Otwarcia konferencji dokonał ks. prof. dr hab. Dariusz Kotecki, dziekan WT UMK. W swym wystąpieniu Dziekan podkreślił, że serce człowieka stanowi laboratorium wiary, jednak posługuje się ono rozumem. Każda osoba pragnie szczęścia oraz zadaje sobie fundamentalne pytania o sens życia i śmierci. Wiara i rozum są sobie potrzebne, ich połączenie sprawia, że ludzie dojrzewają do tego, aby w Kościele mógł nastąpić prawdziwy raban. Wiary chrześcijańskiej nie możemy zamykać tylko w laboratorium, czyli w nauce spekulatyw-

nej, ani tylko w zakrystii, czyli w życiu pobożnym. Autentyczny raban w Kościele stanowi bowiem połączenie obu doświadczeń chrześcijanina – laboratorium i zakrystii.

Konferencja została podzielona na dwie części. Pierwsza część, zatytułowana „Laboratorium”, ukazywała dar wiary oraz świadectwa życia chrześcijańskiego. Głos w niej zabrali ks. prof. UKSW dr hab. Marek Tatar, dr Przemysław Przybylski oraz diecezjalny duszpasterz młodzieży – ks. dr Dawid Wasilewski. Nie zabrakło również czasu na promocję WT UMK oraz słodki poczęstunek dla uczestników.

Pierwszy z prelegentów wygłosił referat pt. „Młodość dojrzewaniem do wyboru na gruncie wiary”. Fundamentem wystąpienia ks. profesora było pytanie: Czym jest młodość? Prelegent wskazał, że odpowiedź na to pytanie nie jest jednoznaczna oraz zależy od kryterium, jakie przyjmiemy na początku rozważań nad młodością. Każde kryterium, czy to wieku, czy rozwoju biologicznego lub intelektualnego udzieli innej odpowiedzi. Optymalnym kryterium dla chrześcijan jest wiara. W jej świetle odkrywamy okres młodości jako czasoprzestrzeń do dojrzewania i świadomego wejścia na drogę wiary oraz formacji sumienia.

Pan dr Przemysław Przybylski swoje wystąpienie zatytułował „Okiełznać młodość”. Przedstawił w nim problem wykorzystania wolności oraz jej rozumienia. Tytułowe „okiełznanie młodości” to stawianie sobie granic, które pozwala na prawdziwy rozwój człowieka oraz zbudowanie relacji mających podstawę w autentycznych wartościach. Zdaniem prelegenta owe granice są wyznaczone miłością, aksjologią i konsekwencją.

Ostatnie wystąpienie zatytułowane „Dzielić się wiarą” przedłożył ks. dr Dawid Wasilewski. Wskazywał w nim m.in., że nie mamy dzielić się pewnymi przekonaniami, ideologią, zachowaniem, wiarą, która jest hermetyczna i skostniała, ale wiarą, która jest żywa, jest spotkaniem między Bogiem a człowiekiem. Stwierdził, że wiara może być urojona, zewnątrznie wszystko może wskazywać na to, że wiara jest, ale w rzeczywistości może być zupełnie odwrotnie. Duszpasterz młodzieży pochylił się również nad kwestią dotarcia do ludzi, którzy nie mają wiary. Podkreślił, że Kościół potrzebuje misyjnego przeobrażenia, czyli przejścia od duszpasterstwa ukierunkowanego na ludzi wierzących do duszpasterstwa przeznaczonego dla osób nieznających Boga lub tych, którzy zagubili Bożą perspektywę w swym życiu. Jezus Chrystus prowadził ludzi do wiary nie

przez wydarzenia cudowne, lecz głoszenie słowa. Cuda fizyczne dokonywane przez Jezusa były potwierdzeniem Jego słów. Ważniejsze są cuda moralne, a największym z nich jest miłość. Prelegent stwierdził, że „to właśnie miłość okazywana drugiemu człowiekowi, nawet nieprzyjacielowi, miłość zabarwiona cierpieniem staje się najbardziej autentycznym świadectwem Bożej obecności”. Drugim cudem moralnym jest życie w pojednaniu z drugim człowiekiem, życie przebaczeniem.

W przerwie uczestnicy konferencji mogli zapoznać się z ofertą edukacyjną Wydziału Teologicznego oraz funkcjonujących na nim kół studenckich. Po przerwie nastąpił blok świadectw chrześcijańskiego życia. Młodzież wysłuchała także katechetki p. Agaty Wantoch-Rekowskiej, która podzieliła się historią swojego życia w małżeństwie i rodzinie. Ks. dr Mariusz Wojnowski, dyrektor Wydziału Katechetycznego Diecezji Toruńskiej, ukazał drogę powołania kapłańskiego. Siostra Nikodema Czernicka ze Zgromadzenia Sióstr św. Teresy od Dzieciątka Jezus przybliżyła świadectwo powołania zakonnego. Wszystkie wystąpienia łączyła jedna prawda: choć różne są drogi powołania chrześcijańskiego, to każdy jest powołany do świętości i życia w jedności z Bogiem. Po wysłuchaniu świadectw nastąpił panel dyskusyjny, podczas którego wszyscy obecni na konferencji mogli zadawać pytania prelegentom. Młodzi ludzie czynnie włączyli się w dyskusję oraz dzielili się swoimi spostrzeżeniami dotyczącymi wiary.

Druga część konferencji została zatytułowana „Raban łączy talenty i pokolenia”. Rozpoczęło ją wystąpienie p. Tomasza Kamińskiego pt. „Ewangelia radości”. Chrześcijański muzyk podzielił się świadectwem życia rodzinnego oraz wyraził też swoje przywiązanie do Boga i Kościoła, nadmieniając, że często te wartości są nieposzanowane w środowisku artystycznym. Ponadto wraz z synem Janem wykonał kilka utworów muzycznych, co wywołało wielką radość wśród uczestników konferencji. Na zakończenie swojego wystąpienia p. Kamiński zaśpiewał piosenkę *Bądź blisko mnie* z płyty „Muzyka z przesłaniem”.

Jako ostatni z uczestników konferencji głos zabrał podróżnik, p. Jan Mela. Jest on najmłodszym i pierwszym człowiekiem z niepełnosprawnością, który zdobył oba bieguny w ciągu jednego roku. Wystąpienie Jana Meli nosiło tytuł „Siła w słabości”. Prelegent mówił o wychodzeniu poza horyzonty oraz odnajdywaniu siły w swej słabości. Ludzie szukają szczęścia, za wszelką cenę chcą unikać niepowodzeń, ukrywają swoje

prawdziwe emocje. Stwierdził również, że nasza siła doskonali się właśnie w słabości. Opowiadając tragiczną historię, która spotkała jego rodzinę; pożar domu, utonięcie brata na jego oczach, utratę ręki i nogi w wypadku, podkreślił – pełny optymizmu – że nie ma w życiu złych wydarzeń, są tylko trudne. Jak dodał Jan Mela, w tych ciężkich chwilach pojawiło się wielu uczynnych i pomocnych ludzi. Żartując nieco ze swojej sytuacji życiowej dodał, iż z perspektywy czasu może o sobie powiedzieć, że jest szczęściarzem. Gdyby nie te trudne przeżycia, być może jego życie potoczyłoby się w nieodpowiednim kierunku.

Pod koniec wystąpienia p. Mela opowiedział również o swoich wyprawach na koła podbiegunowe, a w podsumowaniu refleksji ujął w jednym zdaniu całą treść programową swego życia: „największym szczytem, jaki nieustannie zdobywam, jest akceptacja siebie takiego, jakim jestem, pokochanie siebie samego dla innych oraz zaufanie Bogu, który w każdej chwili opiekuje się swoim stworzeniem”.